

[Arne Melchior]

Hvis det er i den ånd, så bliver det nogle spændende og gode måneder, men det må også helt klart fremgå, at det er i den ånd.

Flygaard (DR):

Jeg skal her i anden omgang kun gøre nogle forholdsvis få og korte bemærkninger.

For det første vil jeg gerne sige, at også retsforbundet deler den opfattelse, at man skal søge gennemført en lovgivning, der i relation til erhvervslivet skaber den største grad af smidighed, men der må alligevel være nogle spilleregler, man må overholde. En af de regler, man efter retsforbundets opfattelse bør overholde, er, at der i disse ordninger ikke bør være indbygget et tilskudselement, men det er da muligt, at man skal se på en smidiggørelse af afskrivningsreglerne.

Jeg vil for det andet gerne gøre en enkelt bemærkning om indekseringsproblemerne, de har jo også været en lille smule inde i debatten, og pege på to forhold.

Jeg ved ikke, om der er den fornødne interesse for en sådan indeksering, det kan kun fremtiden give svar på, men jeg mener nok, at det er helt afgørende og nødvendigt, at en sådan ordning kommer til at hvile på et frivilligt grundlag.

Jeg bliver nok også nødt til at sige, at staten eller det offentlige ikke bør indlade sig på at garantere noget, at påtage sig økonomiske forpligtelser, som den på et senere tidspunkt må stoppe for; her har vi indekskontrakterne som et udmærket eksempel.

Jeg vil også gerne i relation til pensionskasser – det skal være det tredje spørgsmål – sige, at man ikke skal anvende tvang over for pensionskasser eller forsikringselskaber eller for den sags skyld noget som helst andet område, for det vil medføre en erhvervs-mæssig forvriddning, som i sidste instans vil være til skade for os alle.

Jeg vil gerne sige til finansministeren i anledning af de bemærkninger, han kom med til mig, at jeg ikke rigtig kan tro, at det kan være finansministerens inderste mening, men jeg måtte faktisk forstå hans bemærkninger således, at han ikke ønskede et merprovenu i forbindelse med gennemførelsen af en renteskatteordning, hvor man eventuelt kunne få fat i nogle sorte penge. Det har finansministeren måske en kommentar til.

Dernæst vil jeg gerne sige, at det overrasker mig med den betydelige offentlige debat, der har været omkring besparelser på det sociale område set i relation til spørgsmålet om anvendelse af socialindkomstbegrebet. Det forekommer mig helt ufatteligt, at finansministeren er, ja, man kan næsten sige så totalt afvisende på det pågældende område, som finansministeren faktisk er. Det vil jeg gerne beklage ud fra det synspunkt, at her har vi igen et område, hvor man i større eller mindre omfang kommer til at gennemføre en såkaldt undergrundsdebat, fordi der er en del af befolkningen og en del af de politiske partier, der ikke vil være med til at tage denne debat, skal vi sige i mere åbent lys.

For at dele sol og vind lige vil jeg gerne sige, at vi formentlig for samtlige partiers vedkommende kan finde eksempler på forskellige områder, hvor man har hellige køer, man er meget utilbøjelig til at ville røre ved, selv om man udmærket er klar over, at der måske på flere områder burde finde en nyorientering sted.

Jeg er ikke spor uenig med finansministeren i, at det må være et meget væsentligt element, at man får en konkurrenceforbedrende situation herhjemme, men jeg har lidt svært ved at forestille mig, at finansministeren virkelig tror, at man alene ad den vej er i stand til at få tilvejebragt balance. Hans bemærkninger kunne næsten tydes i den retning, forekom det mig.

Jeg vil også gerne gøre en enkelt bemærkning om uddannelsessystemet. Jeg synes sådan set ikke, at det på nuværende tidspunkt bidrager med noget positivt, at man fortsætter diskussionen omkring EFG kontra mesterlæren. Det, der forkommer mig at være et langt mere centralt problem, er, at man får skabt en uddannelse, der i højere grad giver mulighed for erhvervsskift i det samfund, vi er i, og måske bliver der endnu større behov for det i det samfund, vi forhåbentlig er på vej ind i. Derfor er det ikke meget produktivt, det er heller ikke meget befordrende for den uddannelsespolitiske debat, hvis man stadig væk vender tilbage til den gamle problemstilling. Jeg kan for så vidt acceptere begge. Det afgørende må simpelt hen være, at man er i stand til at gennemføre et tilstrækkelig smidigt uddannelsessystem.